



Kõik li - ha on kui ro - hi, kõik au kui lil - le - ke,
ei jää - vat a - set to - hi nad saa - da en - da - le.



Tuul pu - hub õi - ed ma - ha, siis kõik näib hä - vi - nud, ei



koh - ta tun - da ta - ha, kus lill kord õit - se - nud.

2. Sest mõtle, inimene:
mis ilmas nõuad sa,
see kõik on üürikene
ja peab kord kaduma;
kui lillekene aasal
nii kasvad, õitsed sa
ning kõige liha kaasas
pead põrmu langema.

3. Kui selle peale loodad,
mis Sõna kuulutab,
kui sealt sa elu ootad,
siis elu sulle saab.
Ehk võitlus kestab kaua,
jääb siiski sulle võit
ning kumab üle haua
kord uue elu koit.

*Viis: "Oh Jeesus, Sinu valu" (O Haupt, voll Blut und Wunden /
Salve caput cruentatum)*

Hans Leo Hassler, 1564-1612.

Sõnad: Julie Vilhelmine (Helmi) Ederberg (sündinud Elens), 1861-1897.